

KUKORELLY ENDRE

Nem arra való

Az ablaknál áll, néz le
a harmadikról. Nem
sok minden látszik.
Ez-az látszik.

Nem arra való a szeme
annak, akit Hermész
vezet, hogy fura
vidékeket lásson.

Elég nagy a csend, csak az
utcáról hangzik föl ez meg
az. Fémlapáttal tolja le valaki
a havat a járdáról. Ez például.

Az ablakkeretnek dől.
Fekszik igazából.
Aki így
támaszkodik, az erős és fáradt.

Szökik a meleg a szobából.
Melegíti a hátát a szoba.
Maradjon így, gondolja, és
próbál nem mozdulni.

Nem mozog. Még.
Még. Vissza. Visszafelé.
Picsába az egészszel.
Ráesett az egészre a hó.

Hermész odafigyel
azokra, akiket a túloldalra vezet,
mert látta, ahogy
lehunyták a szemüket.

Egyenletes súrlódás,
fémes hang,
a fém súrolja a
betont. Hermész

nagyon fiatal férfi.
Ha nagyon idős nőkre pillant, elfutja
a szemét a könny.
Kijön egy kevés víz. Csaknem

elfut onnan. Lelkes is,
lélektelen is. A zuhogás
szűri a zajt. Visszatartja, tolja
visszafelé. Fojtja,

lefojtja, ahogy a ketrec-
harcosok egymást.
Most forduljon meg? Illetve
támaszkodjon másképp? Máshoz?

Az autók között kihajigált
karácsonyfák, fehér bundában.
Egyforma fehér bundában állnak
az autók az ablak alatt. A sarkon túl

lapátolnak, innen nem látni. Fura vidékeken
kelnek át azok, akiket Hermész vezet,
de nem látnak semmit abból. Nem látják, mert
sötét van. Nem látják, mert kitakarja előlük

a ház sarka. Egy fekete bőrkabátos fickó
söpri a havat
a kocsijáról. Beszél maga elé.
Egyenletes ütemben fújja ki a párát.

Na, így már jó

A nem feltétlenül öregnek,
akik tehát nem feltétlen'
öreg, nem mindenáron kell,
ami kell. Na. Nem
kell neki semmi minden-

áron, mert még nem
feltétlenül öreg. És ez
így nem is jó,
mivel ez meg az
csak kell neki azért.
Na. Így már jó.

Vagy jobb. Szebb. Soroljam,
mi minden? De annyit
biztos ki lehet jelenteni.
hogy nem mindenképp. Vannak
feltételek. Hogy hol vannak?

Most előrángatja a sufnyiból
ahol rátalált, a kerti
létrát sok ez meg
az közül, mert kezd
vészesen túlélni a meggy.
Még szerencse, hogy észrevette.